

[Lilli Gyldenkilde]

sådan noget i det, men det er jo sådan, at enhver sag næsten indeholder sin egen modsætning.

Det er noget af det, jeg godt vil kigge på, når vi nu kommer til udvalgsarbejdet, men intentionerne bag forslaget er jeg sådan set med på, så hvis vi kan få angsten for, at kommunen kan nedlægge veto og dermed sikre en stavnsbinding, væk, vil jeg tro, at vi ender med at stemme for forslaget. Men det vil vi have sikkerhed for, for det ønsker vi ikke at medvirke til.

Kirsten Jacobsen (FP):

Også i Fremskridtspartiet vil vi gerne kvitte- re med tak for dette forslag og tilsige et positivt samarbejde; vi håber også, at vi kan få det vedtaget inden sommerferien.

Jeg er meget glad for ministerens udtalelser om, at der godt kan ske små justeringer under udvalgsarbejdet. Ud over at udtrykke tilfredshed over, at de handicappede nu er med, og over alt, hvad der i øvrigt er af godt i forslaget, vil jeg koncentrere min afmålte tid om de små tekniske detaljer, som jeg måske synes vi skal snakke lidt mere om.

Bl.a. går jeg ud fra, at når man vælger udtrykket »under midlertidigt ophold i en kommune«, tænker man ikke kun på sommerhuse, som der er sagt her, men også på den situation, at en ældre eller en handicappet, som er tildelt varig hjælp, kan få lov til at komme på ferie hos sine børn og få hjemmehjælpen med, betalt af den kommune, som har tildelt den. Det var kun en præcisering.

I udvalget vil jeg godt diskutere, hvorvidt vi skal være så nøjeregnende med antallet af timer, for man kan altså komme ud for, at man brækker benet, mens man er i sommerhus, og så får man brug for flere timer. Da ville man efter dette forslag kunne sige, at det kunne man ikke få, uanset hvad der var sket; der skal nok være lidt elastik i den paragraf.

Til gengæld synes jeg måske nok, at vi kunne stramme elastikken den anden vej lidt længere oppe i paragraffen ved at spørge, hvorfor man absolut skal være væk i en måned, før man kan få hjælp. Jeg kan da levende forestille mig, at nogle børn, som har en meget svag gammel mor eller far, måske synes, at en måned er meget lang tid at have dem på ferie, men at måske to eller tre uger ville kunne gå. Hvorfor skal pligten ikke være den samme, selv om man ikke er væk en måned?

Så håber jeg meget, at disse nye bofællesskaber bliver udnyttet kreativt, og at man fra ministeriets side virkelig gør alt, hvad man kan, for at bruge alle de muligheder, der er. Da vi i sin tid vedtog byfornyelsesloven, tænkte vi, at man kunne lave et byfornyelsesprojekt for én bygning, men den er aldrig blevet brugt til det, den skulle, nemlig at tage en fabriksbygning på det indre Nørrebro og lave den om til et bofællesskab eller til ældreboliger, så folk kunne blive i deres gamle miljø. Den er blevet brugt til, at kommunerne kunne ombygge deres gamle skoler, stationsbygninger og meget andet og få penge for dem ved salg. Jeg håber, at dette nu vil betyde, at vi bruger den efter hensigten, for det tror jeg er vigtigt.

Til sidst vil jeg godt sige, at jeg vil sætte et spørgsmålstegn ved, om ikke kommunerne skal oplæres til at fremkomme med deres krav, for jeg synes, at hvis de i 3 år kan sidde og nørkle med krav og fakturaer, er det ligesom at opfordre dem til nøl, og det er der ingen grund til, for det kan de godt i forvejen. Så jeg synes godt, vi kan stramme dette punkt.

Dorit Myltoft (RV):

Det Radikale Venstre vil gå positivt ind i arbejdet med at gennemføre de foreslåede ændringer; hovedsynspunktet er, at systemer er til for mennesker og ikke omvendt.

Realiteterne er, at danskerne ikke længere er fastboende, og at det bliver sjældnere og sjældnere, at mennesker bor i samme hus eller samme sogn et helt liv igennem. Ønsket om mobilitet hænger sammen med ændrede familiestrukturer og bosætningsmønstre, og sådanne realiteter skal der tages højde for, samtidig med at det administrative system og udligningerne mellem de involverede kommuner bliver til at håndtere. Det er den store og ikke helt nemme opgave.

Det Radikale Venstre vil aktivt gå ind i udvalgsarbejdet og anbefaler en hurtig behandling.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Da vi for nogen tid siden gjorde det muligt for plejehjemsbeboere at skifte opholdskommune for at komme tæt på deres pårørende, udtrykte vi vores store glæde over, at stavnsbåndet blev ophævet på dette punkt. Det er aldrig rart at være bundet til et sted, hvis man